سرآمد اقتصاد
چهارشنبه-۷مرداد ۱۴۰۵-سال دوازدهم-شماره ۲۵۴۷

شیلات

آغاز صید میگوی ببری در صیدگاه بحرکان خوزستان از ۷ مرداد

مدیرکل شیلات خوزستان از آزاد شدن صید میگوی ببری در صیدگاه بحرکان برای شناورهای صیادی استان خبر داد و گفت: بر اساس مصوبه کمیته مدیریت صید استان صید میگوی ببری در این صیدگاه از روز چهارشنبه هفتم مردادماه ۱۴۰۵ تا اطلاع ثانوی آزاد اعلام شده است.

به گزارش اقتصادسرآمد، سید شریف موسوی با اشاره به ضوابط تعیین‌شده برای صید میگو به ایسنا اظهار کرد: صدور مجوز صید میگو برای شناورهای واجد شرایط، با رعایت کامل مقررات و در عمق بالای ۸ متر انجام خواهد شد و تمامی شناورهای متقاضی موظف به رعایت الزامات فنی، بهداشتی و حفاظتی ابلاغ شده هستند.

وی افزود: شناورهای صیادی متقاضی صید میگو باید نسبت به نصب پانل چشمه مربعی متناسب با قدرت موتور شناور مطابق دستورالعمل مربوطه اقدام کرده و اندازه چشمه بدنه تور ۵۰ میلی‌متر و ساک تور ۳۵ میلی‌متر باشد.

موسوی ادامه داد: تجهیز شناورها به براین تانک و سایبان و همچنین برخورداری از گواهینامه معتبر سم‌پاشی و گواهی بهداشتی برای شناور و تمامی خدمه از دیگر الزامات تعیین‌شده برای فعالیت در این فصل صید است.

وی با اشاره به ضرورت رعایت الزامات حمل‌ونقل و تخلیه آبزیان بیان کرد: تخلیه و حمل‌ونقل صید باید مطابق مقررات تحویل‌گیری و جابه‌جایی آبزیان انجام شود و خودروهای حمل‌ونقل آبزیان نیز ملزم به تجهیز به اتاقک عایق‌دار استاندارد هستند.

موسوی در ادامه افزود: مجوز صید برای لنج‌های صیادی شهرستان‌های آبادان، خرمشهر، ماهشهر و هندیجان برای صید ماهی و میگو به‌صورت یکسان و در دوره‌های ۱۰ یا ۱۱ روزه صادر خواهد شد.

مدیرکل شیلات خوزستان تاکید کرد: صدور مجوز صید ماهی در صیدگاه بحرکان ممنوع است و در صورت مشاهده هرگونه تخلف از سوی واحدهای گشت دریایی یگان حفاظت منابع آبزی استان با متخلفان مطابق مقررات برخورد خواهد شد.

سرمایه‌گذاران بومی در اولویت اجرای طرح‌های شیلاتی گناوه باشند

فرماندار گناوه با تأکید بر ضرورت حمایت از سرمایه‌گذاران بومی در اجرای طرح‌های شیلات و آبزی‌پروری، گفت: باید زمینه حضور و سرمایه‌گذاری افراد بومی در این حوزه فراهم شود.

به گزارش اقتصادسرآمد، دانیال اسفندیاری در نشست با مدیرکل شیلات استان بوشهر با بیان اینکه متقاضیان آبزی پروری که به‌صورت واقعی قصد فعالیت دارند باید در اولویت قرار گیرند افزود: حق و سهم بومیان در اجرای طرح‌های شیلاتی رعایت شود.

فرماندار گناوه خاطرنشان کرد: روند صدور مجوزهای حوزه شیلات با کاهش بروکراسی اداری، تسهیل و کوتاه‌تر شود، چرا که طولانی بودن فرآیندهای اداری، مانعی برای سرمایه‌گذاری و توسعه این بخش است.

وی با اشاره به ظرفیت‌های اقتصادی شهرستان گناوه گفت: صید، صیادی و آبزی‌پروری از مهم‌ترین محورهای توسعه گناوه به شمار می‌روند و این شهرستان به دلیل برخورداری از ساحل، دریا و پیوند با تجارت، ظرفیت بالایی برای توسعه این بخش دارد.

اسفندیاری خواستار نگاه ویژه و کلان شیلات استان در شهرستان شد و تصریح کرد: اگر از ظرفیت‌های موجود به‌صورت علمی و اصولی استفاده شود، گناوه می‌تواند در این حوزه به جایگاه نخست کشور دست یابد.

فرماندار گناوه با اشاره به محدودیت اعتبارات ملی در شرایط کنونی، خاطرنشان کرد: انتظار می‌رود سهم اعتبارات حوزه شیلات شهرستان از طریق مدیرکل شیلات استان ویژه دیده شود.

«آگهی موضوع ماده۳قانون و ماده۱۳آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی»

برابر آرا شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۱۲۰۶۰۰۱۰۹۸ و ۱۴۰۵۶۰۳۰۱۲۰۶۰۰۱۰۹۹ مورخه ۱۴۰۵.۰۲.۲۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحدثبتی حوزه ثبت ملک بهارستان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضیان خانم خدیجه شعاری الوارس فرزند بهرام بشماره شناسنامه ۲۱۱۲ و آقای آقامعلی شعاری فرزند سیفعلی به شماره شناسنامه ۱۹۳۶ (هرکُدام) نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۱۵.۴۷ مترمربع پلاک ۲۷۰۸۷ فرعی از ۱۴۲ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۷۱ فرعی از ۱۴۲ اصلی واقع در گلستان خریداری از مالک رسمی آقای احمد علی قیدر محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شوددرصورتی که اشخاص نسبت به صدور سندمالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خودرا به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید،ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خودرا به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است درصورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سندمالکیت صادر خواهدشد.س ۵۰۹۶ تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۵.۰۵.۰۷ تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۵.۰۵.۲۴

علی رحیمی پردنجانی-رئیس ثبت اسناد و املاک بهارستان

«سرآمد» بررسی می‌کند؛

امنیت انرژی چشم بادامی‌ها در گروثبات دریایی

گروه گزارش- مرجان کریمی- افزایش نقش گاز طبیعی مایع (LNG) در امنیت انرژی جنوب شرقی آسیا به دلیل قیمت‌های ناپایدار سوخت، رقابت در بازار و اختلال در مسیرهای کشتیرانی، پرسش‌هایی را در میان کارشناسان و تحلیلگران مطرح کرده است. باید توجه داشت که استفاده از گاز طبیعی مایع در جنوب شرقی آسیا در سال‌های اخیر به دلیل افزایش تقاضا برای انرژی، افزایش چشمگیری داشته است. در مقابل، امنیت انرژی در جنوب شرقی آسیا در برهه‌ای بحرانی بوده و کاربرد LNG در دوراهی قرار دارد. این امر در بحبوحه تنش‌های جهانی جاری، از جمله درگیری اخیر ایران و رژیم صهیونیستی و جنگ بیش از سه‌ساله اوکراین، مشهود شده است.

امنیت انرژی در جنوب شرقی آسیا

به گزارش اقتصادسرآمد، داریو کینر، محقق انرژی در گروه تحقیقاتی بین‌المللی Zero Carbon Analytics (ZCA)، در مورد تاثیر واردات LNG در تضمین امنیت انرژی جنوب شرقی آسیا، به نتایج امیدوارکننده‌ای دست یافت. او گفت: «اگر تمام پروژه‌های واردات LNG در حال توسعه در جنوب شرقی آسیا تکمیل شوند، کل ظرفیت واردات به ۱۱۱ میلیون تن در سال خواهد رسید که نیازمند سرمایه‌گذاری کلی ۱۱۸ میلیارد دلار است. این امر نشان دهنده افزایش تقریباً سه برابری ظرفیت فعلی است.» اما به باور او، اگر منطقه همچنان برای افزایش امنیت انرژی به گاز طبیعی مایع متکی باشد، مشکلاتش بدتر خواهد شد. این موانع شامل نوسانات قیمت و آربیتراژ می‌شود، چرا که آربیتراژ قیمت در بازارهای LNG چیز جدیدی نیست. از نظر تاریخی، قیمت‌های بالای LNG در آسیا باعث شد تا فروشندگان، این منطقه را نسبت به اروپا در اولویت قرار دهند که این روند اکنون تغییر کرده است. از همین روی، آسیا اکنون باید با ریسک نوسان قیمت LNG و افزایش ناگهانی تقاضا از سوی اروپا کنار بیاید. بطوریکه، تاجران در سال‌های اخیر محموله‌های LNG را از آسیا به اروپا منتقل کرده‌اند، زیرا می‌توانند سود بیشتری کسب کنند و اگر تقاضای اروپا برای LNG همچنان بالا بماند، احتمالاً این روند ادامه خواهد یافت.

اختلال در مسیرهای حمل و نقل

به باور کارشناسان، عرضه جدید از بزرگترین تولیدکنندگان LNG جهان، ایالات متحده و قطر، عدم قطعیت را افزایش می‌دهد، زیرا آن‌ها به توانایی دو تولیدکننده سنتی LNG برای افزایش ظرفیت تولید خود اشاره کرد. انتظار می‌رود ظرفیت صادرات LNG آمریکای شمالی بین سال‌های ۲۰۲۴ تا ۲۰۲۸ دو برابر شود و از ۱۱.۴ میلیارد فوت مکعب در روز دو سال پیش، به ۲۴.۴ میلیارد فوت مکعب در روز در سال ۲۰۲۸ برسد، البته اگر پروژه‌های در حال ساخت طبق برنامه شروع به کار کنند. همچنین، برنامه‌های تولید LNG قطر شدیدتر است و هدف آن افزایش تولید سالانه از ۷۷ میلیون تن به ۱۲۶ میلیون تن تا سال ۲۰۲۷ و سپس به ۱۴۲ میلیون تن تا ۲۰۳۰ بوده که نشان‌دهنده افزایش تقریباً ۸۰ درصدی ظرفیت تولید است. در این میان، یکی از مشکلات بالقوه ناشی از عرضه اضافی می‌تواند اختلال در مسیرهای کشتیرانی باشد. هرچه LNG بیشتری تولید شود و کشورهای بیشتری برای بخش برق خود به آن متکی باشند، احتمال بیشتری وجود دارد که با مشکلات کشتیرانی مواجه شوند. این امر شامل تنگه هرمز بوده که از نظر ژئوپلیتیکی و دخالت کشورهای غربی ناپایدار است و حتی کانال پاناما می‌شود که به دلیل پایین بودن سطح آب، میلیاردها دلار اختلال در کشتیرانی در سال ۲۰۲۴ را به همراه داشت. این کانال کوتاه‌ترین مسیر به آسیا برای صادرکنندگان LNG ایالات متحده است که فروش آن‌ها به ژاپن، چین، کره جنوبی و هند در دهه گذشته رشد چشمگیری داشته است.

تعرفه‌های تجاری ترامپ

فشار دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا بر بسیاری از اعضای انجمن کشورهای جنوب شرقی آسیا (آسه آن) ممکن است این منطقه را به دهه‌ها قرارداد خرید بلندمدت LNG متعهد نگه دارد. در پاسخ به این امر، ویتنام و تایلند اعلام کردند که قصد دارند گاز طبیعی مایع بیشتری از آمریکا وارد کرده تا افزایش تعرفه‌های پیش‌بینی‌شده را جبران کنند. براساس برخی گزارش‌ها؛ ژاپن، کره جنوبی، هند و تایوان نیز از این روند پیروی کرده‌اند. کریستوفر دولمن، متخصص گاز طبیعی مایع آسیا در موسسه اقتصاد انرژی و تحلیل مالی (IEEFA)، ژاپن را مانع اصلی بر سر راه جاه‌طلبی‌های انرژی پاک آسیای جنوب شرقی می‌داند. به نظر می‌رسد نفوذ ژاپن در منطقه در زمینه گاز طبیعی مایع، تأمین مالی پروژه‌ها و توسعه زیرساخت‌ها همچنان بدون کاهش ادامه دارد. باید توجه داشت که ژاپن شاخص قیمت‌گذاری LNG در منطقه را در اختیار دارد و به‌طور فعال برای تأثیرگذاری بر سیاست‌های انرژی تلاش می‌کند.

سه واردکنندگان عمده جهان

در این میان، ژاپن بیشتر از سایر کشورهای منطقه به واردات LNG وابسته است. این کشور در نیمه نخست سال ۲۰۲۵ با پشت سر گذاشتن چین، در صدر ۱۰ واردکننده برتر گاز طبیعی مایع (LNG) جهان قرار گرفت. در بازه مذکور، توکیو تقریباً ۳۲.۸۸ میلیون تن واردات داشت، در حالی که این رقم در مدت مشابه سال ۲۰۲۴، تقریبا ۳۳.۰۲ میلیون تن بود که نشان‌دهنده کاهش اندک ۰.۴ درصدی است. چین پس از کاهش شدید واردات خود در نیمه اول سال ۲۰۲۵ به ۳۰.۲۶ میلیون تن، در مقایسه با ۳۸.۷۹ میلیون تن در مدت مشابه سال گذشته، جایگاه خود را به عنوان واردکننده برتر گاز طبیعی مایع در جهان از دست داده است. این امر نشان دهنده کاهش شدید ۲۲ درصدی است که منجر به از دست دادن جایگاه برتر این کشور به ژاپن شده است. داده‌های فصلی نشان می‌دهد که واردات چین در سه‌ماهه اول سال ۲۰۲۵ به ۱۵.۴۱ میلیون تن کاهش یافته است، در حالی که این رقم در سه‌ماهه مشابه سال ۲۰۲۴، نزدیک به ۲۰.۲۳ میلیون تن بوده که کاهش ۲۳.۸ درصدی را نشان می‌دهد. همین روند در سه ماهه دوم سال جاری نیز تکرار شد و واردات از ۱۸.۵۶ میلیون تن به ۱۴.۸۴ میلیون تن کاهش یافت که کاهشی ۲۰ درصدی را نشان می‌دهد. کره جنوبی نیز در نیمه اول سال ۲۰۲۵ جایگاه خود را به عنوان سومین واردکننده بزرگ گاز طبیعی مایع (LNG) حفظ کرد. کل واردات در دوره ژانویه تا ژوئن ۲۰۲۵ بالغ بر ۲۳.۹۳ میلیون تن بود و در مقایسه با ۲۳.۶۸ میلیون تن در مدت مشابه در سال ۲۰۲۴، نرخ رشد ۱.۱ درصدی را به صورت سالانه نشان می‌دهد. عملکرد سه‌ماهه در این روند تاثیرگذار بود. به طوری که واردات در سه‌ماهه اول سال ۲۰۲۵ به ۱۲.۴۷ میلیون تن کاهش یافته است، در حالی که این رقم در سه‌ماهه اول سال ۲۰۲۴، تقریبا ۱۲.۷۳ میلیون تن بوده که کاهشی ۲ درصدی را نشان می‌دهد.

گردشگری آبی ایران در آغاز راه توسعه

رئیس گروه گردشگری ماجراجویانه سازمان ملی استاندارد گفت: توسعه گردشگری ماجراجویانه باید بر پایه اصول گردشگری پایدار باشد.

به گزارش اقتصاد سرآمد، کیانوش محرابی، رئیس گروه گردشگری ماجراجویانه سازمان ملی استاندارد، نماینده ایران در سازمان جهانی استاندارد در حوزه گردشگری ماجراجویانه و عضو هیئت‌مدیره فدراسیون جهانی رفتینگ با تأکید بر اینکه گردشگری آبی ایران هنوز به جایگاه واقعی خود نرسیده است، گفت: با وجود برخورداری از بیش از ۵۸۰۰ کیلومتر خط ساحلی، رودخانه‌های خروشان، تالاب‌ها، دریاچه‌ها و جزایر متعدد، سهم این بخش از صنعت گردشگری کشور همچنان اندک است و توسعه آن نیازمند برنامه‌ریزی تخصصی، استانداردسازی و سرمایه‌گذاری هدفمند است.

او اظهار کرد: در حالی که بسیاری از کشورها بخش قابل توجهی از درآمد گردشگری خود را از فعالیت‌های آبی به دست می‌آورند، ایران هنوز نتوانسته ظرفیت‌های گسترده خود را به محصولی رقابتی در بازار گردشگری تبدیل کند.

محرابی با اشاره به ظرفیت‌های مغفول‌مانده کشور افزود: رودخانه‌های مناسب برای رفتینگ و کایاک، سواحل گسترده خلیج فارس و دریای عمان، تالاب‌های ارزشمند از جمله شادگان و انزلی و همچنین دریاچه‌ها و مخازن سدها از مهم‌ترین ظرفیت‌هایی هستند که می‌توانند به مراکز گردشگری پایدار تبدیل شوند.

رئیس گروه گردشگری ماجراجویانه سازمان ملی استاندارد درباره دلایل سهم اندک گردشگری آبی در صنعت گردشگری کشور گفت: نبود برنامه‌ریزی تخصصی و نگاه راهبردی، مهم‌ترین مانع توسعه این حوزه است. در بسیاری از مناطق، منابع آبی تنها به‌عنوان منابع طبیعی شناخته می‌شوند و نه به‌عنوان جاذبه‌های گردشگری. همچنین کمبود زیرساخت‌های استاندارد، ضعف آموزش‌های تخصصی، بازاریابی محدود در سطح بین‌المللی و سرمایه‌گذاری ناکافی بخش خصوصی از دیگر عوامل بازدارنده به شمار می‌روند.

او تعدد نهادهای تصمیم‌گیر را یکی از مهم‌ترین چالش‌های توسعه گردشگری آبی دانست و تصریح کرد: در بسیاری از پروژه‌ها، دستگاه‌هایی همچون سازمان حفاظت محیط‌زیست، متولیان منابع آب، وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، سازمان بنادر و نهادهای محلی هم‌زمان نقش دارند و همین موضوع فرآیند تصمیم‌گیری را پیچیده می‌کند.

رئیس گروه گردشگری ماجراجویانه سازمان ملی استاندارد ادامه داد: نبود قوانین جامع و شفاف، فقدان مشوق‌های اقتصادی برای سرمایه‌گذاران، نگرانی از بازگشت سرمایه و کمبود زیرساخت‌های ایمنی و خدماتی نیز از دیگر موانع جدی توسعه این صنعت محسوب می‌شود.

گردشگری ماجراجویانه؛ فراتر از تفریح در آب

محرابی با تشریح تفاوت گردشگری آبی و گردشگری ماجراجویانه آبی گفت: گردشگری آبی معمولی بیشتر بر استراحت، شنا، قایق‌سواری تفریحی، کروز و بازدید از سواحل و تالاب‌ها تمرکز دارد، اما گردشگری ماجراجویانه آبی بر هیجان، چالش، اکتشاف و حضور فعال گردشگر در طبیعت استوار است.

وی افزود: فعالیت‌هایی مانند رفتینگ، کایاک‌سواری در آب‌های خروشان، دره‌نوردی آبی، سفرهای چندروزه رودخانه‌ای، دریانوردی و اقیانوس‌نوردی ماجراجویانه در این گروه قرار می‌گیرند و اجرای آن‌ها مستلزم برخورداری از تجهیزات تخصصی، راهنمایان حرفه‌ای و نظام مدیریت ایمنی و ریسک است.

به گفته رئیس گروه گردشگری ماجراجویانه سازمان ملی استاندارد، گردشگری ماجراجویانه آبی از نظر اقتصادی نیز ارزش افزوده بیشتری نسبت به گردشگری معمولی ایجاد می‌کند، زیرا گردشگران این حوزه معمولاً مدت اقامت طولانی‌تر، هزینه‌کرد بالاتر و استفاده بیشتری از خدمات تخصصی دارند و در صورت مدیریت صحیح، این فعالیت‌ها می‌تواند به ایجاد اشتغال، توسعه پایدار و حفاظت از اکوسیستم‌های آبی کمک کند.

زاگرس، قلب گردشگری رودخانه‌ای ایران

نماینده ایران در سازمان جهانی استاندارد در حوزه گردشگری ماجراجویانه، زاگرس را مهم‌ترین قطب گردشگری رودخانه‌ای کشور معرفی کرد و گفت: استان‌های چهارمحال و بختیاری، لرستان، خوزستان، کهگیلویه و بویراحمد، کرمانشاه و کردستان با رودخانه‌هایی مانند کارون، ارمند، سزار، دز، بشار، سیروان و زاب، بهترین ظرفیت کشور را برای توسعه رفتینگ، کایاک و سفرهای رودخانه‌ای دارند.

وی همچنین حوزه البرز و شمال کشور را دارای ظرفیت مناسب برای رفتینگ، کایاک، کنیونینگ و برنامه‌های آموزشی دانست و افزود: جنگل‌های هیرکانی با اشاره به ظرفیت‌های دریای خزر اظهار کرد: سواحل گیلان، مازندران و گلستان علاوه بر گردشگری دریایی متداول، قابلیت توسعه کایاک دریایی، قایقرانی بادبانی، پاروزنی، کمپینگ ساحلی و تورهای طبیعت‌گردی دریایی را دارند و تالاب‌هایی مانند انزلی و میانکاله نیز فرصت مناسبی برای اکوتوریسم آبی فراهم کرده‌اند.

محرابی سواحل خلیج فارس و جزایر ایرانی از جمله قشم، کیش، هرمز، هنگام و لارک را از مهم‌ترین مقاصد گردشگری ماجراجویانه دریایی کشور برشمرد و گفت: این مناطق

ظرفیت بالایی برای غواصی، کایاک دریایی، قایقرانی، بادبانی، اکسپدیشن‌های دریایی، ژئوتوریسم و مشاهده حیات‌وحش دریایی دارند.

رئیس گروه گردشگری ماجراجویانه سازمان ملی استاندارد، سواحل مکران و چابهار را نیز آینده گردشگری ماجراجویانه دریایی ایران دانست و افزود: طبیعت بکر، سواحل صخره‌ای، دسترسی به آب‌های آزاد اقیانوس هند و شرایط منحصربه‌فرد منطقه، امکان توسعه اقیانوس‌نوردی، سفرهای دریایی طولانی، غواصی و کایاک دریایی را فراهم کرده است.

وی همچنین به ظرفیت دریاچه‌ها، تالاب‌ها و مخازن سدها اشاره کرد و گفت: دریاچه ارومیه در صورت بهبود شرایط، تالاب‌های انزلی، هامون، شادگان و گاوخونی و همچنین دریاچه سدهای کارون ۳، کارون ۴، دز و زاینده‌رود نیز می‌توانند در توسعه کایاک، قایقرانی، پاروزنی، کمپینگ و اکوتوریسم آبی نقش مؤثری ایفا کنند.

محرابی تأکید کرد: توسعه گردشگری ماجراجویانه باید بر پایه اصول گردشگری پایدار باشد و تعیین ظرفیت برد هر مقصد، ارزیابی اثرات زیست‌محیطی، حفاظت از منابع آب، مدیریت پسماند، زمان‌بندی مناسب فعالیت‌ها، آموزش گردشگران و راهنمایان، اجرای اصول «ردپایی بر جای نگذار» و مشارکت جوامع محلی از مهم‌ترین الزامات این حوزه است.

وی خاطرنشان کرد: حفاظت از طبیعت باید به‌عنوان سرمایه اصلی گردشگری ماجراجویانه تلقی شود، زیرا پایداری محیط‌زیست ضامن استمرار این صنعت و منافع اقتصادی آن در بلندمدت خواهد بود

عضو هیئت‌مدیره فدراسیون جهانی رفتینگ با اشاره به اهمیت استانداردسازی فعالیت‌های ماجراجویانه گفت: تمامی فعالیت‌های این حوزه باید بر اساس استانداردهای بین‌المللی ایمنی، مدیریت ریسک، کیفیت خدمات، حفاظت از محیط‌زیست و صلاحیت راهنمایان انجام شود.

وی افزود: سازمان جهانی استاندارد (ISO) مجموعه‌ای از استانداردهای تخصصی را برای مدیریت ایمنی، فعالیت‌های ماجراجویانه و شایستگی راهنمایان تدوین کرده که در سازمان ملی استاندارد ایران نیز بومی‌سازی و منتشر شده‌اند و مبنای توسعه حرفه‌ای این صنعت در کشور محسوب می‌شوند.

محرابی همچنین به نقش انجمن جهانی تجارت گردشگری ماجراجویانه (ATTA) در تدوین بهترین رویه‌ها اشاره کرد و گفت: رشته‌هایی مانند رفتینگ، غواصی، کوهنوردی و غارنوردی نیز استانداردها و دستورالعمل‌های اختصاصی خود را دارند.

وی با اشاره به مسئولیت خود در فدراسیون بین‌المللی رفتینگ اظهار کرد: این فدراسیون استانداردهای تخصصی آموزش، صلاحیت راهنمایان، تجهیزات، ایمنی و اجرای برنامه‌ها را تدوین کرده است و بنده به‌عنوان عضو هیئت‌مدیره و رئیس کمیته توسعه پایدار این فدراسیون، در تدوین و توسعه این استانداردهای بین‌المللی مشارکت مستقیم داشته‌ام.

رئیس گروه گردشگری ماجراجویانه سازمان ملی استاندارد در پایان تأکید کرد: در ایران نیز در تدوین، بومی‌سازی و توسعه استانداردهای گردشگری ماجراجویانه با سازمان ملی استاندارد، سازمان جهانی استاندارد و دیگر نهادهای بین‌المللی همکاری گسترده‌ای انجام شده است و رعایت این استانداردها ضمن افزایش ایمنی گردشگران، موجب ارتقای کیفیت خدمات، کاهش ریسک، حفاظت از محیط‌زیست و توسعه پایدار گردشگری ماجراجویانه خواهد شد